

چرا گریه بر مصیبت کربلا اینقدر مهم است؟

۲۲ آبان ۱۳۹۴ ساعت ۲۱:۳۷

یکی از عواملی که در گریستن موثر است، نظر به روایاتی است که در آن ها پاداش گریه ذکر شده است. همچنان که امام معصوم (ع) فرمود: "هر چشمی در روز قیامت به جهت سختیها، گریان است مگر چشمی که بر امام حسین(ع) گریسته باشد."

یکی از عواملی که در گریستن موثر است، نظر به روایاتی است که در آن ها پاداش گریه ذکر شده است. همچنان که امام معصوم (ع) فرمود: "هر چشمی در روز قیامت به جهت سختیها، گریان است مگر چشمی که بر امام حسین(ع) گریسته باشد."

"عبد الله بن فضیل هاشمی" از امام صادق(ع) سؤال می‌آورد: چرا عاشورا روز غم و اندوه و عزاداری گردید اما روز وفات پیامبر اکرم (ص)، امیرمؤمنان (ع)، فاطمه زهرا (س) و امام مجتبی(ع) چنین نشد؟ امام صادق(ع) فرمود: "ان یوم الحسین أعظم مصیبه من جمیع سایر الایام... فکان ذهابه کذهاب جمیعهم... / روز حسین - عاشورا - از لحاظ مصیبت از تمام روزها عظیمتر است زیرا حسین علیه السلام تنها باقی مانده اصحاب پنج گانه کساء است که رفتن او، مثل رفتن همه آنهاست."

روز عاشورا مصائبی بر خاندان رسالت وارد شد که در خاطره هیچ آفریده‌های خطور نمی‌کند و قلم را تاب نوشتن نمی‌باشد! چه جالب گفته است: "فاجعه إن اردتُ أکتبُها مجمله ذکره لمدکر / جرت دموعی فحال حائلها ما بین لحظ الجفون و الزبر/ مصیبتی بزرگ که اگر بخواهم آن را گذرا برای یاد آوری بنویسم اشک روانم بین چشم من و برگ‌های کتب حایل می‌آید." و در ادامه چنین سروده است: "و قال قلبی بقیا علیّ فلا و الله ما قد طبعتُ من حجر / بکت لها الأرضُ و السماء دماً بینهما فی مدامع حمر/ دلم گفت: به من رحمی کن، به خدا سوگند! از سنگ آفریده نشده‌ام، بر آن فاجعه زمین و آسمان و آنچه بین آن دواست، اشک خون گریست."

رابطه غذا و مکان انسان و احساسات و عواطف او

غذا و آب و هوا و محلی که مراسم در آنجا برگزار می‌گردد، در رقت و انفعال انسان و یا عدم آن مؤثر است. مسجدی که ساختمانی قدیمی دارد و سال‌ها عزاداران با معرفت و با اخلاص در آنجا در عزای امامان(ع) اشک ریخته‌اند، در تحریک عاطفه و انفعال انسان نقش مؤثر دارند اما با این همه اگر اشک نریختن همیشگی باشد، حاکی از بیماری دل است که محتاج درمان است.

یکی از عواملی که در گریستن موثر است، نظر به روایاتی است که در آن ها پاداش گریه ذکر شده است. همچنان که امام معصوم (ع) فرمود: "هر چشمی در روز قیامت به جهت سختیها، گریان است مگر چشمی که بر امام حسین(ع) گریسته باشد." امام رضا(ع) میفرماید: "گریه بر امام حسین(ع) گناهان بزرگ را محو میکند." امام صادق(ع) میفرماید: "کسی که به یاد امام حسین(ع) به مقدار بال مگسی، اشک از چشمانش جاری شود، ثوابش بر خداوند است و خداوند به کمتر از بهشت برای او راضی نمیشود".

از امام معصوم(ع) نقل شده است: "هر که بگرید یا بگریاند یا حالت اندوه و گریه داشته باشد، بر مصیبت امام حسین(ع)، بهشت برای او واجب میشود".

تأسی به پیشوایان معصوم (ع)

اولیای الهی از انبیا تا اوصیا همه بر حسین (ع) گریسته اند. الگوگیری از آن بزرگواران، انسان را برای گریه بر سیدالشهدا (ع) تشویق می کند. در این جا به مواردی اشاره میشود:

پیامبر(ص)

طبق روایت امام صادق (ع)، روزی فاطمه زهرا(س) به محضر رسول خدا(ص) وارد شد و حضرت را گریان دید. از علت گریههاش پرسید، رسول خدا فرمود: جبرئیل به من خبر داد که حسین را گروهی از امت من به قتل می‌رسانند! فاطمه نیز از شنیدن این خبر به شدت گریست، ولی وقتی از مقام بلند فرزندش به خاطر شهادت آگاه گردید، آرامش و تسکین یافت.

امام علی(ع)

"ابن عباس" میگوید به هنگام رفتن به "صفین" همراه امیر مؤمنان بودم. چون در کنار شط فرات به "نینوا" وارد شد، امام با صدای بلند گریست و فرمود: این محل را میشناسی؟ گفتم: نمیشناسم، فرمود: اگر اینجا را مانند من میشناختی، هرگز از اینجا رد نمیشدی مگر این که مثل من گریه سر میدادی. ابن عباس گفت: حضرت گریه مفصلی کرد، به طوری که اشک از روی محاسن او جاری شد! ما هم هم صدا با علی(ع) گریه سر دادیم. بعد امام افزود: در این سرزمین که کرب و بلا نامیده میشود، هفده نفر از فرزندان من و فاطمه به شهادت می رسند و مدفون میگردند.

امام سجاد(ع)

امام سجاد (ع) که در کربلا شاهد مصائب دلخراش امام حسین (ع) و یاران با وفایش بود، پس از واقعه عاشورا تا زمانی که در قید حیات بود، این رخداد سوزناک را فراموش نکرد و همیشه گریه و سوگواری نمود. او هر وقت میخواست آب بنوشد، تا چشمش به آب میافتاد، اشک از چشمانش سرازیر میشد. وقتی علت این کار را پرسیدند فرمود: چگونه گریه نکنم در حالی که یزیدیان آب را برای درندگان آزاد گذاشتند ولی آن را به روی پدرم بستند و او را با لب تشنه کشتند؟!

امام سجاد (ع) در عزای پدر مظلوم خویش به حدی گریست که او را یکی از گریه‌کنندگان پنج‌گانه تاریخ لقب دادند. وقتی راز آن همه گریه را از حضرت پرسیدند، مصائب جانگداز کربلا را بازگو کرد و فرمود: "مرا ملامت نکنید. یعقوب، پس از آن که یک فرزند خود را از دست داد آنقدر گریست تا از غصه چشمهایش سفید شد، در حالی که یقین به مرگ فرزندش نداشت در حالی که من به چشم خود دیدم که در نیم روز چهارده نفر از اهل بیت مرا سر بردند. انتظار دارید داغ آنها از دلم بیرون برود؟! از فراق روی یک یوسف اگر یعقوب سوخت / هجر هفتاد و دو یوسف کرده خونین دل مرا.

امام باقر(ع)

امام باقر(ع) برای امام حسین(ع) اشک میریخت و به هر کس در خانه او بود دستور میداد گریه کند. در منزل آن حضرت مجلس عزا و سوگواری برای امام حسین(ع) تشکیل میگردید و حاضران مصیبت آن حضرت را به هم تسلیت می گفتند.

امام صادق(ع)

"عبد الله بن سنان" میگوید: در روز عاشورا به حضور امام صادق (ع) شرفیاب شدم. حضرت را رنگ پریده و بسیار غمگین و گریان یافتم، علت را پرسیدم، فرمود: امروز عاشوراست و در چنین روزی جد ما امام حسین(ع) شهید شده است.

امام صادق(ع) به "ابو هارون مکفوف" دستور داد مرثیه بخواند آنگاه که وی مرثیه خود را آغاز نمود متوجه شد امام علیه السلام سخت گریه میکند و زنانی که پشت پرده بودند همین که صدای گریه امام صادق علیه السلام را شنیدند آنها نیز صدای خود را به گریه و شیون بلند کردند؛ بعد امام فرمود: "من انشد فی الحسین شعرا فبکی و ابکی عشرا کتب له الجنة / هر کس در مصیبت حسین علیه السلام شعر بگوید و گریه کند و ده نفر را بگریاند بهشت بر او نوشته میشود"

امام کاظم (ع)

امام رضا (ع) میفرماید: روش پدرم امام موسی بن جعفر (ع) این بود که هرگاه ماه محرم می‌رسید پیوسته غمگین بود تا دهه عاشورا سپری شود روز عاشورا روز گریه و ماتم او بود و می‌فرمود: "هو الیوم الذی قتل فیہ الحسین".

امام رضا (ع) فرمود: محرم ماهی است که اهل جاهلیت در آن ماه، جنگ و خونریزی را حرام میدانستند، ولی دشمنان در آن ماه خون ما را ریختند. حرمت ما را شکستند. زنان و فرزندان ما را به اسارت گرفتند و به خیمه‌های ما آتش زدند. اموال ما را غارت نمودند و حرمت رسول خدا را در حق ما رعایت نکردند.

امام زمان (ع)

امام زمان (عج) نیز همواره بر سید الشهدا (ع) اشک می‌ریزد و می‌گوید: "ای جد بزرگوار! روزگار مرا به تأخیر انداخت و نتوانستم به یاری تو بشتابم و با دشمنانت پیکار کنم. هر صبح و شام بر مصائب تو گریه می‌کنم. اگر اشک چشمم تمام شود، به جای آن خون می‌گیریم."

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۱۶۲۴/چرا-مصیبت-گریه-چرا>